

דף מח.

עין משפט ג.

או"ח סימן מב סעיף ג.

ג. ד. סודר או כיס שזימן אותו **ש** לצור בו תפילין לעולם וצר בו התפילין אפי' פעם אחת **ת**, אסור לצור בו מטבעות כסף.

הגה: ואם התנה עליו מתחלה בכל ענין מותר.

הגה: קלף המעובד לשם תפילין **א** אסור לכתוב עליו דברי חול דהזמנה בכה"ג לגוף הקדושה **ב** מילתא היא.

ג. ה. הזמין הכיס ולא צר בו או שצר בו **ג** בלא שזימן אותו לכך מותר לצור בו מטבעות **ד**.

עין משפט ד.ה.ו.ז.

יו"ד סימן שפד סעיף א

עין לעיל דף מז: עין משפט ג

ש. ואפי' שלא עשה בו מעשה ושום תיקון, מ"א ס"ק ה'. אלא הזמין אותו או בדיבור או במחשבה, כה"ח אות י"ב.

ת. אפי' לפי שעה ואפי' צר בו בסתם.

א. וְאִם עִיבַד עוֹר לְשֵׁם רְצוּעוֹת שֶׁל תְּפִלִּין מוֹתֵר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמוֹתֵר לְדַבֵּר חוֹל אֲפִי' שֶׁלֹּא הִתְנָה וְכ"ש אִם הִתְנָה.

ב. והיינו בקדושה כגון תפילין אבל לתשמיש מצוה כגון לציצית או לולב או שופר ונר חנוכה, אפי' עשאן לכך לא נאסרו ומותר להשתמש בהם לתשמיש של חול, כה"ח אות כ"ג, ומ"א בסי' כ"א ס"ק ו'.

וְגַט לֹא מִקְרֵי דְבַר קְדוּשָׁה, ב"ח ודלא כט"ז, ולפ"ז אסור לכתוב גט על קלף שמעובד לס"ת אלא א"כ התנה, ב"ח, כה"ח אות כ"ד.

וְאִם הִתְחִיל לְכַתּוֹב עַל קֶלֶף אוֹ עַל נֵיִר אֲסוּר לְכַתּוֹב עֲלָיו אַח"כ דְּבַרֵי חוֹל, כה"ח אות כ"ה ממ"א.

ג. לפי שעה, מ"א ס"ק ז'.

ד. והיינו בנטל משם התפילין אבל בעוד התפילין שם אסור, כה"ח אות כ"ח, מנמוקי יוסף סוף פ' נגמר הדין.

עין משפט זז.

יו"ד סימן שנו פעיף א

א. מת שלא היו לו צרכי קבורה וגבו לו והותירו, אם כשגבו יחדו הגבייה לצורך המת הזה, הרי ינתן המותר ליורשיו^ה, ואם לאו יעשו מהם צרכי מתים אחרים.

עין משפט ט.

יו"ד סימן שמט פעיף ג

ג. ד. היו אביו ואמו זורקים על המת דברים, מצוה להצילן^ו אם לא נגעו במטה הנקברת עמו^ז.

הגה: וחייבים המצילים אותם בשמירתן, ואם חזרו ונתנו אותם לאביו או אמו של המת זורקום עליו שוב ונאסרו, חייבים לשלם דהוי כזרקן למקום גדודי חיה ועוף שלא קיים מצות השבה^ח.

הגה: הדרף שטיהרו עליו המת לא נאסר, שלא נתנו אותו שם על דעת לקבור אותו עמו.

דף מח:

עין משפט ב.

או"ח סימן לב פעיף מח

מח. סז. ציפה הבתים בזהב או בעור בהמה טמאה פסולים.

עין משפט ג.

או"ח סימן לב פעיף לז

לז. נד. עור הבתים צריך שיהיה מעור בהמה חיה ועוף טהורים ואפי'

ה. ממשנה סוף פ"ב דשקלים, ופי' הרמב"ן אף דהזמנה לאו מילתא מ"מ כיון דהוה ליה זילותא לגביה אחולי אחליה לגבי יורשיו. ט"ז ס"ק א'.

ו. מברייטא בסנהדרין מ"ח ע"א וכרשב"ג.

ז. היינו המטה הנושאת אותו בה לקבורה. ש"ך ס"ק ה'.

ח. מתשובת מהר"ם. ואם נגעו אסורים מדרבנן משום דמיחלפי בתכריכי המת ויאמרו גם תכריכי המת מותרים. באר הגולה.

*****
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

מנבלה או טרפה שלהם, ורשאי לעשות מקלף או מעור שליל,
וצריך שיהיה מעובד לשמו אם אפשר ט.

ט. ואם א"א יניחם בלא ברכה עד שימצא מעובדין לשמן, קול יעקב אות קע"ג מהב"ח
ודלא כהמ"א.